

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: Chelsea 3-3878

NO. 264. — ŠTEV. 264.

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 10, 1933. — PETEK, 10. NOVEMBRA 1933

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XII. — LETNIK XII.

KUBANSKA VLADA JE VČERAJ ZATRLA REVOLUCIJO

POSADKA TRDNJAVE SE JE UDALA POŠEST UR TRAJAOČEM OBSTRELJEVANJU

Vstaši so doživeli strahovit praz. — Predsednik Grau San Martin je proglašil nad otokom poostreno obsedno stanje. — V bojih je padlo nad sto oseb. — S padcem trdnjave Atares je bil zadan odločilen udarec vstaškemu gibanju. — Povzročena škoda je precejšnja.

HAVANA, Kuba, 9. novembra. — Tukajšnje mesto je doživelo dva krvava dneva nove vstaje proti vladi predsednika Grau San Martina.

Vlada je pa težko preiskušnjo dobro prestala.

Vstaši so se zabarikadirali v trdnjavi Atares, katero je začela obstreljevati vladna artillerija. Po več ur trajajočem obstreljevanju so se vstaši vdali.

Vojaki, ki so ostali zvesti vladi, so se borili pod vrhovnim poveljstvom načelnika generalnega štaba, Fulgenzia Batista. Boj je trajal od zgodnjega jutra do štirih popoldne. Obstreljevanje se je vršilo s strojnimi puškami in topovi.

Proti večeru je dobil predsednik Grau San Martin poročilo, da je bil usmrčen voditelj vstaje Juan Blas Hernandez. Več ranjencev je potrdilo to poročilo.

S kapitulacijo trdnjave Atares je bila zlomljena revoluciji hrbitenica. S tem pa seveda še ni rečeno, da vlada na otoku mir. Po mestu je še vedno čuti strele in ropotanje strojnic. V trdnjavi je ležalo na tleh petnajst mrtvih in štirideset ranjencev, med njimi tudi neka ženska.

Po cestah patrulirajo vojaške patrulje. Okrog predsedniške palače je nastalo pravo taborišče.

Vlada je izdala drastične odredbe, da zatre revolucijo. Vojno stanje so spremenili v obsedno stanje. Po šesti uri zvečer ne sme nihče na ulico.

Civilno prebivalstvo ima štiriindvajset ur časa, da izroči orožje. Pri komur bodo po tem času našli orožje ali municijo, bo najstrožje kaznovan.

Stevila žrtev zaenkrat še ni bilo mogoče ugotoviti. Nekateri domnevajo, da je bilo najmanj dve sto oseb usmrčenih in nad tristo ranjenih.

Glavno mesto bo kmalu pomirjeno, velike skrbi pa povzroča vladi položaj v notranosti dežele.

Veliko število vstašev je namreč pobegnilo v gorovje, kjer se bodo koncentrirali pd kakim novim voditeljem in bodo delali nadaljne preglavice San Martinovi vladi.

Obstreljevanje trdnjave Atares je povzročilo veliko škodo na sosednjih poslopjih.

Se ko se je porušilo zunanje obzidje, ni bilo nobenega znamenja o predaji. Šele ob treh popoldne je zavihrala raz poslopje zastava Rdečega križa, ki je pa po par minutah izginila. Nekaj minut pred četrto uro popoldne so razvili vstaši belo zastavo.

Z vladnim vojaštvom se je zbrala velika množica civilistov, misleč, da jim bo dana prilika izropati skladisča. Do tega pa ni prišlo, ker je vladno vojaštvo takoj zastražili vse zaloge.

Trgovina in promet počivata po vsem otoku.

WASHINGTON, D. C., 9. novembra. — Dasi ameriška vlada odločno vztraja na svojem stališču, da ne bo intervenirala, je dospelo v državnih departmента nebroj prošenj ameriških trgovcev in podjetnikov, v katerih prosijo za zaščito lastnine in življenj ameriških državljanov.

Mornariški urad je sporočil, da se nahaja v bližini otoka deset bojnih ladij, ki se bodo za slučaj potrebe zasidrale v havanskem pristanišču.

Farmerska stavka ne bo uspela

POGAJANJA ZA PRIZNANJE SOVJET. UNIJE

Roosevelt in Litvinov se sporazumela v glavnih točkah. — Priznanje pričakujejo v 24 urah.

Washington, D. C., 9. novembra. V sredo je bila na konferenci med predsednikom Rooseveltom in sovjetskim zunanjim komisarjem Litvinovom dosežena podlaga za sporazum med Združenimi državami in Rusijo. Ameriško priznanje Rusije bo oznanjeno v petek.

Litvinov je takoj šel na delo, da reši takoj, ko bo Rusija priznana, z državnim departmantom druge zadeve, ki se tičejo oben držav.

Vprašanje glede ameriškega kredita Rusiji je prepričljivo ponejših pogajanjem. Poglavitveni namen sedanjih pogajanj je zapeti šestnajstletno vrzel med Washingtonom in Moskvijo in odpreti diplomatske odnosnje.

Ker je bil pri nekaterih konferencah navzoč tudi ravnatelj Reconstruction Finance Corporation, Jesse H. Jones, je iz tega mogoče sklepati, da bo korporacija dovolila Rusiji večje posojilo.

Prvi dan sta imela eno uro konferenco samo predsednik Roosevelt in Litvinov, pozneje pa so se pričele konference z državnim tajnikom Hullom in njegovimi uradniki.

Tajnik Hull je prinesel 300 strani listin in zapiskov, iz katerih je razvidno zakaj prejšnje vlade niso priznale Rusiju. Ravno tako pa je prinesel Litvinov s seboj isto množino listin, ki predstavljajo rusko stališče.

Med vsemi vlada prijateljsko razpoloženje in ruski zastopnik je mogel opaziti, da Rooseveltova vlada Rusiji ne bo stavila istih zahtev, kot prejšnje vlade.

Najdaljša konferenca med državnim tajnikom Hullom in Litvinovom je bila v sredo, ki je trajala od 4 do 6.15 popoldne. Na tej konferenci sta odstranila vse ovire za priznanje, tako da bo predsednik priznal Rusiju, predno bo državni tajnik v soboto odpotoval v Montevideo na pan-ameriško konferenco. Pa tudi Litvinov želi ostati še nekaj dni v New Yorku, predno odpotuje v sredo v Evropo.

Poglavitvena zapreka je bila odstranjena, ko sta si obe državi objubili, da ne bosta delali propaganda proti drugi vladi. Vprašanje glede dolga, katerega je napravila Kerenskijeva vlada v mesecu \$325,000,000, bo rešeno pozneje. Skupno s tem vprašanjem bodo tudi razpravljali o ruskih protizahetah za škodo, katero so napravile v Rusiji ameriške čete skupno z zaveznički v boju proti boljševikom. Poleg tega pa pridejo do razprave tudi zahteve posameznih ameriških družb, katerih premoženje je sovjetska vlada zaplenila. Ta lastnina ameriških družb znača \$400,000,00.

OBRAVNAVA PROTI ODVJALCEM

St. Paul, Mizz., 9. novembra. — Pred okrajnim sodiščem se je pričela sodniška obravnavava proti štirim gangsterjem, ki so 15. junija odvredli pivovarnarja Hammia in ga pozneje izpustili proti odškodnini \$100,000.

TRI DRŽAVE SE BORE PROTI NAZIJCEM

Avtstria, Švica in Čehoslovaška se boje narodnega socijalizma. — Nazijci ogrožajo njihovo neodvisnost.

Dunaj, Avstria, 9. novembra. Tri majhne evropske države, Švica, Avstria in Čehoslovaška, ki so vse sosedje Hitlerjeve Nemčije, so bile v nednem strahu, odkar je prišel v Nemčiji do vlade narodnega socijalizma.

Niti en dan ni potekel brez kakega nazijškega izvajanja v teh državah. Liga narodov, ki je bila ustanovljena v namenu, da varuje staus quo, pa tudi neodvisnost malih držav, je oslabela in male države si bile prisiljene posluževati se svojim sredstev v boju proti napadom skupnega sovražnika.

Vseh teh držav je napad isti: fašistovski in narodni. V dveh teh državah so prebivalci po včini nemške narodnosti; v treti pa tvorijo Nemci zelo močno manjšino. Švica je 71 odstotkov nemška, od 4,000,000 prebivalcev 2,900,000 Nemcev; Avstria je s svojimi 6,50,000 prebivalci 91 odstotkom nemška; na Češkem pa je izmed 14,000,000 prebivalcev 4,000,000 Nemcev. V teh treh državah s 25,000,000 prebivalcev je 13,000,000 Nemcev.

Vsakdo je pričakoval, da bo Nemčija tako po nastopu nazijev zahtevala poljski koridor, toda temu nasproti je sklenila s Poljsko sporazum glede Galicanke. Tom bolj pa je vrgla svojo propagando na dežele z močnim nemškim prebivalstvom, upajč, da jih pridobi, da se pridružijo Nemčiji in niti najmanj ni bila v dromu, da bi velesile priznale izvršno dejstvo.

Toda Hitler je v znoti, ako misli, da bo pridobil te dežele z Nemčijo, kajti zavezniki ne bodo dovolili, da bi Avstria in Švica izgubili svojo neodvisnost. Če pa se bodo borili do zadnjega moža, da obdrže svojo dragi pridobljeno samostojnost.

TRIJE SLOVENCI ZMAGALI

Volitve so prinesle definitivno zmago tri slovenske kandidante v Clevelandu. Za councilmana v 23. wardi je bil izvoljen neodvisen demokrat William J. Kenick. V 32. wardi je prodrl Anton Vehovec, ki se ga tudi smatra kolikor toliko neodvisnim demokratom, akoravno se je tik pred volitvami izjavil z Millerjem.

Zlahkoto je prodrl za mestnega sodnika Frank J. Lausche, ki je bil 1. januarja imenovan za sodnika na neko izpraznjeno mesto od governarja ter je sedaj izvoljen za 4-letni termin. John L. Michelin, bivši councilman, ki je kandidiral za predsednika mestne sodnije proti popularnemu Burtu Griffinu, ki sedaj zavzema dotedno mesto, je izgubil bitko na volišču.

SMITH SE VESELI USPEHA

Bivši governor Alfred E. Smith je rekel: — Vesel sem, da je konec prohibicije, presenečen misem pa čisto nič. Že dolgo časa sem bil trdno prepričan, da se bo to zgodilo.

JAPONSKA POSVARJENA

Sovjetske oblasti so posvarile japonskega konzula zaradi japonskih aeroplakov. — Japonsko časopisje je vznemirjeno.

Moskva, Rusija, 9. novembra. Sovjetske oblasti v Vladivostoku so posvarile japonskega konzula zaradi japonskih aeroplakov nad sovjetskim ozemljem, imel slabe posledice za Japonsko. Tega svarišča ruski časopisi niso objavili in tudi japonska vlada o tem molči.

Svarilno poročilo je prislo iz Vladivostoka 4. novembra, takoj naslednji dan, ko je devet japonskih vojaških aeroplakov iz Koreje letelo 15 milij v sovjetsko ozemlje. Tedanje rusko poročilo pravi, da so že prej pogosto leteli japonski aeroplani nad Sibirijo.

Japonsko zunanje ministarstvo je odgovorilo ruski oblasti v Vladivostoku, da sta dva aeroplana letela včeraj korejsko-mančukuo mejo.

Mančukuo v boju proti roparjem in da se ni izvrnil tak polet, kot ga opisuje rusko poročilo.

Sovjetsko svarišča kaže na trdno stališče, katero je zavzela sovjetska vlada proti Japonski. Sopad je zavilno poročilo je prislo iz Vladivostoka 4. novembra, tako kot naslednji dan, ko je devet japonskih vojaških aeroplakov iz Koreje letelo 15 milij v sovjetsko ozemlje. Tedanje rusko poročilo pravi, da so že prej pogosto leteli japonski aeroplani nad Sibirijo.

Tokio, Japonska, 9. novembra. Prvič, odkar se je pričel spor zdravja Mandžurije, je list "Yomiuri" resno posvaril vojaške oblasti, da naj ne gredo predaleč. Zadnjih dvojih let se je japonsko časopisje združalo vsake kritike, ker se je bilo, da bi si ne nakopal sovrašča vojaške stranke in očitno, da ga je nadzadnjaško.

V zgodovini, — pravi "Yomiuri", — je že marsikdo našel konec, ako je šel predaleč. Nemški militarizem je šel predaleč in je bil uničen, in takih zgledov je več.

Na Japonskem je v tem trenutku gotova stranka, ki izrablja dogodek, da bi se ojačila. In ta stranka je vesela svojih uspehov.

Mnogi voditelji so bistregi duha in hladnega prevdarka, toda opazimo, jih, da se ne zavedajo nevarnosti, da gredo predaleč. Za to imamo že dovolj zgledov. Voditelji pričenjajo pozabljasti obzirnost na druge in kažejo se značajo, da so brezobirni.

Vemo, da bo ta skupina votila v pogubno ter bo ovrgla ravnotežje Japonske.

Vojnički nameni so povzdignili industrijo in izboljšali gospodarske razmere, toda vojaški izdatki niso prava finančna pomoč, temveč izvaja samo začasen učinek na neenakih in krivičnih tehnicih.

SLOVENSKA PESEM NA RADIO

V sredo, dne 15. novembra bodo dajali s postaje WEAF preko naravnega omrežja 90 postaj v Združenih državah in Kanadi zanimiv program narodnih pesmi. Slišati bo angleške, italijanske, norveške, čehoslovaške in jugoslovanske narodne pesmi. Jugoslovanski del programa bo izvajal način na gospodarske razmere pogajati se z vsemi dolžnimi državami za premembo odplačila dolga.

SKORO VSE CESTE PO SREDNJEM ZAPADU SO ZOPET PROSTE

Velika stavka farmerjev v državah Srednjega Zapada se je začela bližati koncu. — Farmerje je navdala malodušnost in so začeli popuščati. Svojega cilja — zvišanja cen poljskih pridelkov — ne bodo dosegli s pomočjo štrajka.

KRONPRINC O VZROKIH NEM. PORAZA

Prestolonaslednik Wilhelm dolži marksiste za nemški poraz. — Vlada ni nastopala proti njim z železno roko.

Potsdam, Nemčija, 9. novembra. — Kot prvič bivši nemški prestolonaslednik princ Wilhelm dolži marksistom za nemški poraz. — Vlada ni nastopala proti njim z železno roko.

Pravilno popisuje, kako so nemški politični voditelji v novembру 1918 končno popustili in se ukončili pritisku revolucionarjev, ki so hoteli ovredčiti ustavno monarhijo.

Ker se vlada ni zmenila za to, da bi z železno roko ustavila pohod marksističnega mednarodnega zastrupljanja naroda, smo izgubili vojno, — piše princ Wilhelm.

Zadnji cesarski kancler sam je položil sekiro na korenino razpadajoče stavbe države. Vsled tege je nezmožnost kriva zločina str

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Selzer, President L. Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and address of above officers:
118 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

za celo leto vojla na Ameriko in	za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
za pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
za četrt leta	\$1.00	za pol leta
		\$3.50

Subscription Yearly \$8.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov
Dopolnil bres podpisna in osebnosti se ne prihodijo. Denar naj se dognovati
po Money Order. Pri spremembni kraja naravnika, prosimo, da se
nam tudi prejšnje bivališče naznam, da hitrejši najdimo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 8-3878

SUHAŠKA ZMAGA

Šestintrideset držav je glasovalo za odpravo osmennajstega amendmenta. Šestintrideset jih je bilo treba, da je bila odpravljena krivica, ki se je zgodila pred trinajstimi leti ameriškemu narodu in zdravemu človeškemu razumu.

Država Utah je bila šestintrideseta.

Dne 5. ali 6. decembra bo prohibicija odpravljena. Kako bodo skomandirali glede prodaje alkoholnih pijač, se še ne ve. Najbrž ne bodo v svoji neprevidnosti nabilni preveč davka na vino in žganje, da ne bo ameriški narod prisiljen posluževati se takih virov kot se jih je posluževal zadnjih trinajst let.

Nazvlic temu, da bo prohibicija odpravljena, pa suhači triumfirajo.

Dve južni državi, namreč South in North Carolina, sta glasovali za suzo.

Dve državi sta še vedno v suhaškem taboru. Najbrž se jima bo pridružila še država Kansas, tako da bodo tri.

Pripomniti je pa treba, da v obeh Carolinah pravzaprav niso zmagali suhači, pač pa munšajnarji in butlegarji.

Trinajst let jim je cvetela in donašala ogromne dobičke obrt, ki je bila postavno prepovedana.

Ker bodo suhaški okraji strogo zaščiteni pred uvozom alkoholnih pijač, bosta šli tudi v bodoče munšajnerjem in butlegerjem v North Carolini rž v klasje in koruza v štoke, odtam pa v-kadi in iz kadi v kotle.

Prebivalci North in South Caroline so pomilovanja vredni, ker se bodo morali tudi v bodoče zadovoljevati s tistim, česar se je ostala Amerika v zadnjih trinajstih letih do grla naveličala.

NA ZGREŠENI POTI

Prédi kratkim smo objavili na tem mestu poročilo o usodi slovenskih šol na Primorskem. Danes še tole priponimmo:

Narod, ki ne ravna po nasvetih svojih velikih mož, ki je pljunil na njihove svete nauke, je zašel na krivo pot ter drvi v propast.

Slavni italijanski pisatelj Edmondo de Amicis, cigarnika "Sreč" je znana po vsem kulturnem svetu in je poleg sv. pisma najbolj čitana knjiga vseh časov, je zapisal:

— Ljubimo svoj jezik, ke je naš duševni branitelj, ker je dih naše duše, najbolj živa in najbolj verna podoba našega rodu. Naš jezik je odmev naše preteklosti in glas naše bodočnosti. Jezik je orožje v boju za življenje, ključ do sreca in vesti drugih, sredstvo za delo in srečo. Toda nikdar ne boš dovolj prepričan o tej resnici: da se nihče ne nauči dobro in z ljubezni tujega jezika, kdor se poprej ni z ljubezni naučil svojega jezika.

To svojo poslanico je Edmondo de Amicis naslovil vsem narodom po vsem širinem svetu.

Tudi slovenski narod si jo je zapisal v sreči.

Lahi je menda niso slišali, ker bi sicer tako nesramno ne teptali v prah in blato naših najsvetnejših narodnih svetinj.

VABILO NA KONCERT IN IGRO

Slovenskega Tamburaškega Kluba v B'klynu
v NEDELJO, DNE 12. NOVEMBRA 1933

v ZGORNJI DVORANI SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA
253 IRVING AVENUE BROOKLYN, N. Y.

Prispevek ob 3. popoldne : : : Vstopina samo 40c

KONCERTU SLEDI PROSTA ZABAVA IN PLES V ZGORNJIH IN SPONDIJNÝH PROSTORIJAH SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA

Izkreno vabi in Vas pozdravlja — SLOVENSKI TAMBURAŠKI KLUB

Iz Jugoslavije.

Otroke rodi, pa ni mati.

Jovan Radić, uslužbenec ekspedicije glavnega brzovlaka v Beogradu je prisel pred dobrima dve maletoma domov in debelo pogledal, ko je našel svojo ženo v postelji, kraj nje pa otročička. Pri njegovi ženi Staniji je bila tudi njeno sestra Stanojka. Štakinja mu je dejala, da mu je bog dal sina. Mož je bil seveda zelo vesel, bal se je pa da bi mu otrok ne umrl, ker je žena zatrjevala, da je šele v sedmom mesecu nosečnosti. Čez sedem mesecov je pri Radicevem žena zopet porodila, toda otrok je umrl. In še čez sedem mesecov je porodila Stanja trejtič. Sosedje so pa začeli šušljati. Sosedje so pa začeli šušljati. Te dni se je v Vel. Bečkereku pripretel zanimiv medicinski slučaj. Uradnica Milka Majnerič je že pred dvema letoma zbolela za živčno boleznično, ki je bila tako huda, da se ji je glava magnificično na levo stran. Potovala je v Beograd, kjer so jo pregledali vsečiški profesorji, ki pa niso mogli ugotoviti, kakšna je bolezen in kako se dala ozdraviti. Šla je tudi k Zeilesu, ker ji vse to ni pomagalo, se je vzdala v usodo. Zvečer je legla spati, ko se je pa zjutraj prebudiila, ji je glava stala čisto normalno in ni čutila nobenih bolečin več. Za ta slučaj so se zamisli zdravniki, ki pa dalej še niso mogli ugotoviti, kakšna je bila ta bolezen in kaj je povzročilo ozdravljenje.

Grozen zločin.

Izidor Melša v Zagrebu je uspropastil svojo 13-letno hčerkico. Nesrečno dekleto je zopet teželjno zbolela in umrla. Zatcklo se je k svoji teti, oče je pa zacele doma razgrajati in kričati, da bo otroka zakljal. Iskal je hčerkico, ker je pa nismo mogel najti, je sklenil počakati jo bližu hišo. Slučajno je pa prišel redar na to, kaj nameščava, povabil ga je na stražnico in našel pri njem dolg kuhinjski nož, s katerim je hotel zakljeti svojo hčerkico. Tačko je prišla sramotna zadeva na dan. Nesrečno dekleto je na policiji priznala, da jo je oče večkrat oskrnil. Mož pa bo moral zagovarjati pred sodiščem.

Dva milijona je bil dolžan, v blagajni je imel pa 5 Din.

Pred sodiščem v Suboticu se zavgorjava trgovce Ignac Frankl, obtožen sleparije in lažnega bankrotstva. Mož je imel nad 40 načinov, ki so bili vsi dobro plačani. S tem je hotel zmanjšati svoj kapital, da bi mu ne bilo treba plačevati dolgov. Ko je napovedal konkurs, so našli v njegovem blagajnem samo 5 Din, dolgov je imel pa okrog 2 milijona. Frankl je bil ravnatelj velike teleske tvrdke Primarius.

Z 20 leti štirikrat oženjen.

Vasi Jamorje blizu Slunja ži vi 20-letni kmet Rade Topič, ki je že četrtrič oženjen. Prvič se je oženil, ko mu je bilo 14 let, a dekle je bilo staro 21 let. Žena, se je pa kmalu naveličala moža in mu je pobegnila. Topič se je kmalu oženil drugič, a druge žene se je naveličal in in jo je zapolidil ob hišo. Pred dobrim letom se je oženil tretjič, toda tretja žena mu je kmalu umrla. Zdaj si je izbral v sosednjem vasi 16-letno Maro Trbojevič.

Z 20 leti štirikrat oženjen.

Vasi Jamorje blizu Slunja ži vi 20-letni kmet Rade Topič, ki je že četrtrič oženjen. Prvič se je oženil, ko mu je bilo 14 let, a dekle je bilo staro 21 let. Žena, se je pa kmalu naveličala moža in mu je pobegnila. Topič se je kmalu oženil drugič, a druge žene se je naveličal in in jo je zapolidil ob hišo. Pred dobrim letom se je oženil tretjič, toda tretja žena mu je kmalu umrla. Zdaj si je izbral v sosednjem vasi 16-letno Maro Trbojevič.

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Samomor 91-letne starke.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

PRILETNA ŽENSKA

dobi dober dom za pomoč pri hišnem poslu. — Oglasite se na naslov: — Gertrude Trinkaus, Fly Creek, N. Y. (2x 9&10)

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

Z 20 leti štirikrat oženjen.

V Osijsku so našli zaklamo 91-letno Ano Suhanko. Komisija je ugotovila, da si je starka z nožem

<p

**Z LOKOMOTIVO NA LJUBAV
NI SESTANEK**

Na postaji večjega francoskega mesta sta zagledala dva orožnika v civilni obleki, ki se je krejal okrog neke lokomotive. Stopalista sta v tememski kot in opazovala, kaj bo storil.

A. A.

Dve leti po vojni. Na frontah se ni še posušila kri, grobovi so zvali med razsekanimi žičnimi ovinami, porušenimi naselji, veletok človeških strasti se je prav polagoma vračal v deloma nova struge.

Na italijanskem konzulatu je bil treba čakati mesec v mesecu "pašaporte", midva z ženo sva na hotela izkoristiti počitnice in pohitek k teti v Vrhpolje, ki naj bi prišla gospodinji. Mladi ljudje, posebno sveži opraveni zakoni, imajo prav malo smisla za prozaicne reči, kakov je takile "pašuš", njem se mudi dalje, romantično navdahnjeni se dajo hitro pregoroviti, če jim obeta hitrejše izpolnjevanje. Tako ni bilo prav nič eduno, ako sva verjela nekemu trgovcu iz Planine, da ima med italijanskimi mejnimi stražniki dobre znanice, ki nas bodo sigurno spustili čez mejo. Kdo bo čakal dva meseca! Šli smo z njim. Za Borovnico smo se vtipotili na skrite steze, ko je mrak že legal med molče grape. Vse je bilo sila romantično za naju. Po dolgi urri naporne poti smo prilegli na stražnike, boječi ženko sem moral povleči za seboj med male finančarje z dolgimi peresi za klobukih in umazano zelenjino naščki pod vratom. Trgovec je razložil naš poset, prigovarjal in dokazoval, a oni se odkimali v nasadovanodno motrili. To je pomenilo — nič. Kar odleglo nam je, kajti resnica je le prepogosto drugarja, kakov si jo človek nariše. Trgovce se je gostobesedno opravljali, nanaško še košček poti spremil in zdaj

SKOZI TRŽAŠKE ZAPORE

Nečuvena aretacija uglednega gradbenika inž. Dedka me je napotila, da popišem svoje vtise, ki se najbrž ne bodo dosti razlikovali od njegovih, vsaj kar se tiče načina, kako so takrat, l. 1920., ko so ujeli tudi mene in mojo ženo, popotovali s "težkimi" osumljenici.

A. A.

Sva korakala že sama nazaj, do sobice, po stenah razstavljeni samokresi, slike, zemljevidi. Vpraša me, kdo sva, kaj iščeva tukaj in zakaj. Ze sinoči sem moral podpisati otočnico, da so me ujeli 300 kraljev za mojo. Dobri financer mi je svetoval, kajti če bom trdil svoje, sem obtožen žaljenja armadskega mi pa predlagam kar je takih prijetnih reči. Silno zupno sem razložil karabinjerju, da sem pač začel, kaj pa drugega. Oblastno je pihnil in rekel bomo ž. videli, potem nekaj akt, zapečatil, odklenil miznico in privilek železne zapestnice s ključavnico na šklop. To je razburljivo celo za praveatega zločince, zato sem začel ugovarjati, da pri nas ukljenje samo popravi in moriles. Moje ravnovesje, ki sem ga ves čas kazal svoji ženi, je utrpel do zdaj občutnen pretrs, njeni eči so se napolnili z grozo, ki se je začela kopati v junaško zatajevanju solzah. Spojona sta, je zatulil, že ujel v trdnem mramoru vstopljajoče s glavno cesto proti vipski strani. Živo sliško majinega npanja. Ženka se je stiskala ob mena, ko sem dokaj zgovorno motril zahrbitnega mačka, ki je razlagal komandirju znamenite podrobnosti junaške aretacije. Če bi bil sam, bi nevrl skozi vrata, preobrnjal par priateljev in padel kakor kamen v mračino gozda, ki je s svojimi vsemi kakov ukljenjen prijatelj trkal na male okence zakajene stražnice. Vendar časih kakšna drohna stvar človeka preveč močno, usodno priklenje za stražnike, boječi ženko sem moral povleči za seboj med male finančarje z dolgimi peresi za klobukih in umazano zelenjino naščki pod vratom. Trgovec je razložil naš poset, prigovarjal in dokazoval, a oni se odkimali v nasadovanodno motrili. To je pomenilo — nič. Kar odleglo nam je, kajti resnica je le prepogosto drugarja, kakov si jo človek nariše. Trgovce se je gostobesedno opravljali, nanaško še košček poti spremil in zdaj

vetrom od morja, odtrgan od živega telesa! Dan se je jasen in mil, da sem skozeni komaj spoznaval obličje domovine, razlezel čez vato vitezovo pokrajino, po kateri je topalo trdo klesje vlaka, puščajčega za seboj grivo sivega, štrenastega dima.

Tret! Kolikor sem mogel ujeti iz pogovora, sta najna vavnha pričakovala, da nas bo odvedel jetniški voz, a slednjic smo le odšli pes. —

Po skozi obljubeni Trst, ukljenjen, s povitima rekama in jokajočim otrokom ob strani. Izped čela sem epazil, da se tudi tu nihče ne zmeni na nas. Lakota se je eglešila, saj je moraliti že na večer, pa nisva užila razen neke kave še niz utižnega. Kam naju le peljejo, sva se molče spraševala. Zavili smo nekam prati staremu mestu, v ozko ulico, skozi velika vrata v nepriznano, štiri ali petnadstropno veličastnost hiše, ki je že kar vnaprej dehitala po stenah, smetih in "pasti šutii", neki krasni jedi, kjer igrajo glavno vlogo voda, plesnivi makaroni in nepriznani paradižniki, jedi, s katero so ustrahovali najzačrknejšega zločince, ker je enostavno po pretku par dni nihogel več uživati. Tu je minko stekala druga stanca: Via Tigor. V pisarni sem krasnemu tipu, ki se je imel za ravnatelja, kaže, povidal generalia in predstavljal svojo ženo. Tu sem se istočasno seznamil z ekonomom Šubljem z Ježice, ki ga prividel zaradi enake pregrabe. Poslušal sem zunimivih ponujnih pogovor.

Kako da se zove, je vprašal oni škilavec. — Šubelj, je protodružno održeval ta. — Cosa? je

zupeno Šubelj. — Nu, Šubelj. Šubelj, je poudaril končno črko. —

Ravnatelj je pa vzročil: Niente Šubelj (glej si, kako krasno ugovarja naš "S", gotovo je ren-gat!) — Šubelj, Šubelj, z glasom, ki ni trpel ugovora.

Kako da je Šubelj prestal, kakor težnje ćoči naših ljudi, na hitro

pozdravil bi ga, ljubega žananca, z

tu je spremenil svoj obraz, sam ne vym s čim: težak in sovražen naju je odpeljal proti Trstu. Ljudje v

viaku se niso menili za nuju in to

nemu je bilo v uteho. Vsakdanja

reč, nti malo zanimiva zanje, zgubila je s tem celo svoje svarilno

vrednost. Pri nas, sem pomisil, bi

se nahrabila radovednih ljudi!

Kras, ti ubožno, golo kamenje med samevajočim brinjem in bela

naselja sredil nizkega drevja, z

na njen krik sem se še utegnil o-kreniti, skočiti korak za njo, da sem jo ujel v slovo za prste, pred nosom so mi zalupnili vrata in naju ločili za osem in dvajset dni. Njo so vrgli med ženske vsake baže, povlejene na rae Jah, mena pa med etveterik ter tržaških zakonitih ulic v četrto nadstropje, kamor me je pospremil zajeten miličnik po temenem, od čevljev izbrusnem stopnjišu in me palnu v zatohel zabolj. Spodnji s m se ob trupla smrtečih ljudi, ki so znečeli kleči in bekati kar na slepo. K sreči me ni nihče zadel. Obstal sem kakor prikovani in poškal, da se se pomirili, potem sem pa z vodo tipal in kjer sem našel za dlan prostora, tja kaj stepil in se privilekel do zamegrez nega okna. Tam je stala, za čudo, nezasedena miza. Zlezel sem manj. Pod glavo sem položil krasnico, štirje nežnega komisa, čezenj po-grnili robec in skrušili zaspasti. Posrečena izdaja tržaške burje se je zaletavala v lesene oknice, razbijala z njimi ob okrušene stene hišic in travje, prinašala iz mesta metančne glasove stvari, ki se je z njimi zabaval svoboden človek. Kakor je zanimiva se tako majhna reč z onega sveta zunaj omrežja! Zlezeli se mi je, da v dolgih in težkih dilih vase skrčen kakor kosmata zver počiva ogromen kolos-hiša v Via Tiger, sploh ker hoče spati, že prav se vanj zaganja evileča burja sem od morja....

Naslednji dan so me čakala načrte razčaranja. V celici, kjer bi stale na temen stari postelje, se nam je gnetlo kakih petdeset ljudi. Ne-

katerim se nisem upal niti priblji-

žati — tudi iz kriminalnih ro-

manov. Dobre volje, s pogledi, ki

te slčejo do kože, nesramni, kakor

ki je pač življene skovalo. Šre-

belj sem primorski Slovenc. Čaka-

li so se že zaradi malenkostnih da-

likov, tukotapljanja in takega, a

tudi čisto nedolžni, kakor n. pr. —

— Kdo ko časa že žekajo? Štri-

njajst dni. — Nemogoče! Mene bo-

do takoj izpustili. — Haj da se mi

sanja! Najmanj tri tedne bom ča-

to mislio se nisem mogel po-velno tolaziti. Gotovo pretiravajo, škodljivoj so, sem se jezik na-tihem. Povsod pa, kjer sem vprašal, so me vznemirjali s slabimi napovedmi. Ne, to mi ni šlo v glavo. — Ta tak nič! Vse dopoldne sem se skozi zamreženo okno, ki je bi videl ženo. Vame so strmele omrežja visoke rumene stene, nekje spodaj, gotovo daleč je moral ležati umazano tlakovano dverišče, polno papirja in pljunkov.

Okrug poldne sem bil zaslisan, to s pravi, najmanj stotin sem moral ponoviti, da nisem špijon, da nimam oružja, da ne kadim, kaj vem, kaj, da, da... Da je moja žena moja žena, ne pa sestra, kakor so trdili. Pred vratim se mi je vladivo predstavil neki advokat. Da me takoj ven spravi, da imamo za-dosti fir za kolke in posredovanje, Skušnjava stran! Nimam! V celici sem bil zvezel, kako je s temi advokati. Dokler čuti pri tebi denar, te molze, in tako se zgoditi, da časih sediš in čekaš delj česa.

Na večer so me spet uklenili in odgnali v drago jetnišnico, in opuščeni jezniški samostan. Znamenito ime: Via Gesuiti.

Minil je teden. M'nila sta dva še en dan. Vsak čip smo pričakovali odrešenja: poklicna pred so-dilje, pred Tribunale di guerra. In milostne sodbe. Otopeli smo in se vdali.

Se za mraka so nas neko jutro zbrnali, po dva in dva uklenili k roki, postavili v pari druga drugega in uklenili še po sredini dolgo verigo. Zlezli smo moradi na visek tovorni avto, da smo i odgnali v zaprestja. Četa vojakov nas je molče gledala in pemagala s koplji.

Kam? Zdrveli smo skozi zapuščene ulice proti severu. Dobro še spiste! Mesto je utonilo za nami, v nezgodni jutranji mrak so bobnili trije težki kamioni proti — Kopru.

Že mnogo dni sem zaprt v pred-strešju velike kazničnice. Ostrijci in obristi so nas docela, okopali pod prstami, odvzeli obliko in nam dali podpolne perilo in rjuho. V podstrešju je či to, brez golazni, nit bolhe nisem zasledil ves čas, celih dolgih štirinajst dni. Do dvorišča je treba skozi nešteto vrat iz debelih zelenih patic, prav pod zaokrožen strop segajo. Dvorišče je pre-strano, vsak dan se tam sprehajamo v krogu. Ne smemo pogedati razaj, ne levo, ne desno, najbolj če strniš v tla, tako si vdeti ponizn, skesan, usmrljenje je bližje.

Na izprednju sem videl Šublja. Oba čakava, da nju poklicijo. Saj vsak dan pride kdo iz pistrne z Ustom in čita imena srečnih, ki pri-dejo jutri pred sodišče. Ali pojutričnjen. Strašno: zekaj me ne po-stavijo pred sodišče! Časih bi e nad tako mislio zgorzil.

Vendar! Poklicali so Šublja. — Stekel je v sredo krožec verige kaznjencev in se zastrmel čez pri-znivk herb v rokavko. Pazn' je poročil drugo ime — Cidamie! — N hč se ni oglašl. Šubelj mi je za-rečel, da je pač dajati znamenje, naj ne oglašam jaz. Skočil sem tja. Če em jaz Cidamie! — Si, signor, sem odvrial. V resnici sem bil m'šljec jaz, le da so črko A zapisali z okrnjenim gotskim a-jem. Tako je nastalo spakedrano ime.

Zarana so nas spet uklenili in odvedli na postajo.

V Trstu. Na zaprestju se še po-znajo lije od prvega transporta, zdaj si vnovič odrgnemo roke. Kamion rohni skozi ulice, komaj levimo ravnotežje. Videvamo ljudi, pravice ljudi v lepi oblike, s palicami v roki, rokavicami, ženski svet v presojnih barvah, vroče oči, eh! Švignemo skozi ozko ulico, samo za nas je širok prostor, stojte skozi gledamo v prva nadstropja.

In zdaj! Kdo je tam pri obokanih vratih? Moja žena! Pričakala me je, in tetu je z njo. Zdaj še nis ne za smeh, ne za jok, naprej pred sodbo! Tu je zadnja postaja: večne sodišče. Tribunale di guera!

Stojim pred stržimi sodniki. — Okoli treh miz sede žastniki z visoki odlikovanji. Temno zbroženo zrno. To je že vse naprej dočeno. Zaradi lepšega vorašajo: — Ste čuli čočno? Črli, dobro. Imate kaj priponiti? Ne, dobro. Se želite krijeva? Da! Dobro. V imenu... na dve leti pogojnega za-pora. Avanti! Naslednji.

Torej sodba v piči minutih — a žakati sem moral nanjo dolgih o-sem in dvajset let. Da, let! Časih je namreč dan kakor leto — in še dalj!....

DRAG TOBAK?

**Za sto milijonov dolarjev vrednosti
zrelih finih vrst turškega in domačega tobaka
imajo spravljenega izdelovalci Lucky Strike**

**V finih skladisih kakor je to—odprtih
rahlim južnim sapam—se ogromna
zalog izbranih vrst turškega in domačega
tobaka stara in meči. 27 različnih
vrst tobaka, "Smetane Pridelka"—**

**kajti nič drugega kot najboljše se uporabi,
da se napravi Luckies tako okrogle,
tako trdne, tako dobro napolnjene —
brez zrahljivih koncov. Zato so Luckies
vedno tako mile in rahle.**

"it's toasted"

ZA ZASCITO GRLA — ZA BOLJI OKUS

Cop. 1933.
The American
Tobacco Co.

**POUČNE KNJIGE
RAZNE POVESTI IN
ROMANI
PESMI IN POEZIE**

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 West 18th Street, New York

MOLITVENIKI

SVETA UR

v platon vez	.98
v fino usnje vez	1.50
v najfinje usnje vez	1.80
v najfinje usnje trda vez	1.80
	1.80

SKRBI ZA DUŠO

v platon vez	.80
v fino usnje vez	1.50
v najfinje usnje vez	1.80

RAJSKI GLASOVI

v platon vez	.80
v usnje vez	1.20
v fino usnje vez	1.50
v najfinje usnje vez	1.80

KVIŠKU SRCA

v imitirano usnje vez	.60
v usnje vez	.80
v fino usnje vez	1.10
v najfinje usnje vez	1.20
v najfinje usnje trda vez	1.50
	1.50

NEGESA NAŠ DOM

v ponarejeno	1.—
v najfinje usnje vez	1.50
v najfinje usnje trda vez	1.80
	1.80

MARIJA VARHINJA

fino vez	.20
v fino usnje	1.50
v najfinje usnje trda vez	1.80
	1.80

Hrvatski molitveniki:

(za mladino)	—
Child's Prayerbook,	
v barvante platnice vezano	.30
v belo koso vezano	1.10

Zvonček nebeski, v platon

fina vez	1.—
	1.—

Vlenac, najfinješka vez

fino vez	1.60
	1.60

Angleški molitveniki:

(za mladino)	—
Child's Prayerbook,	
v barvante platnice vezano	.30
v belo koso vezano	1.10

Agitator (Kersnik) broš.

Agitator (Kersnik) broš.	.80
Andrej Hofer	.50

Zvonček nebeski, v platon

fina vez	1.—
	1.—

Splošna Knjižnica:

St. 3. (Ivan Rokman) .. Testament	1. del
Ijudski drama v 4 dej., broš.	.90
105 strani	.35
St. 4. (Cvetko Golar) .. Poletne	1. del
klaške, izbrane pesni, 184 str.,	.90
broširano	.50
St. 5. (Ivan Rokman) .. Testam	2. del
ent	.50
St. 6. (Novak) .. Ljubomnost	III. zvezek
St. 8. Akti štev. 113	III. zvezek
St. 9. (Univ. prof. dr. Franc	III. zvezek
Weber.) Problemi sodobne fl	III. zvezek
ezofije, 247 strani, broš.	.70
St. 10. (Ivan Albrecht) .. Andrej	III. zvezek
Ternoue, relijefna karikatura	.70
in minulosti, 55 str., broš.	.25
St. 11. (Pavel Golar) Peterčkove	III. zvezek
poslednje sanje, božična povest	.70
St. 14. (Dr. Karl Englis) Denar,	III. zvezek
narodno-gospodarski spis poslo-	.70
venil dr. Albin Ogris, 236 str.,	.35
broš.	.15
St. 15. Edmond in Jules de Gon-	III. zvezek
court, Renée Mauperin	.70
St. 16. (Janka Šunec) Življenje,	III. zvezek
pesni, 112 str., broš.	.70
St. 17. (Prosper Marime) Verne	III. zvezek
duše v vigh, povest, prevle Anton	.70
Pintar, 80 str., broš.	.30
St. 19. (Gerhart Hauptman) Pe-	III. zvezek
topljeni zven, dram. bajka v peti	.70
dejanjih, poslovil Anton	.70
Funtak, 124 strani, broš.	.50
St. 20. (Jul. Zeyer) Gompati in	III. zvezek
Komuraski, japonski roman, iz	.70
češčine prevle dr. Fran Bra-	.70
dač, 164 strani, broš.	.50
St. 21. (Friloš Zolna) Dvanašt	III. zvezek
kratkočasnih zgodbic, II, 73 str.	.70
broš.	.35
St. 22. (Toštoj) Kreutzerjeva	III. zvezek
sonata	.70
St. 23. (Sophokles) Antigone, Za-	III. zvezek
larna igra, poslov. C. Golar, 60 str.,	.70
broširano	.35
St. 24. (E. L. Bulwer) Poslednji	III. zvezek
dnevi Pompejov, I. del, 255 str.,	.70
broš.	.35
St. 25. Poslednji dnevi Pompeja,	III. zvezek
II. del	.70
St. 26. (L. Andrejev) Črno ma-	III. zvezek
nike, poslov. Josip Vidmar, 82 str.,	.70
broš.	.35
St. 27. (Fran Erjavec) Brezpo-	III. zvezek
selnost in problemi skrbstva za	.70
brezposne, 80 str., broš.	.35
St. 28. Tarzan sin opic, trdo vez.	III. zvezek
St. 29. Tarzan sin opic, trdo vez.	III. zvezek
St. 30. Roka roko	III. zvezek
St. 31. Živeti	III. zvezek
St. 32. Živeti	III. zvezek
St. 33. (Gaj Salustij Krisp) Vej-	III. zvezek
ma z Juguro, poslov. Ant. Dok-	.70
ler, 123 strani, broš.	.35
St. 34. Tarzan sin opic, trdo vez.	III. zvezek
St. 35. Tarzan sin opic, trdo vez.	III. zvezek
St. 36. Tarzan sin opic, trdo vez.	III. zvezek
St. 37. Domatec divali	III. zvezek
St. 38. Tarzan in svet	III. zvezek
St. 39. La Boheme	III. zvezek
St. 40. Misterij dušo	III. zvezek
St. 41. Tarzan živali	III. zvezek
St. 42. Tarzan sin opic, trdo vez.	III. zvezek
St. 43. Slov. bajkte in romance	III. zvezek
St. 44. Metež	III. zvezek
St. 45. Namisljeni bolnički	III. zvezek
St. 46. To je onkrak Solje	III. zvezek
St. 47. Glad (Hamann)	III. zvezek
St. 48. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, I. del	III. zvezek
St. 49. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 50. Silka De Graye	III. zvezek
St. 51. Slov. bajkte in romance	III. zvezek
St. 52. V metež	III. zvezek
St. 53. Namisljeni bolnički	III. zvezek
St. 54. To je onkrak Solje	III. zvezek
St. 55. Glad (Hamann)	III. zvezek
St. 56. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, I. del	III. zvezek
St. 57. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 58. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 59. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 60. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 61. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 62. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 63. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 64. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 65. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 66. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek
St. 67. (Dostoevski) Zapiski iz	III. zvezek
marivega doma, II. del	III. zvezek

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. AVERČENKO:

TELEFONSKA ZMESJAVA

Zame je nekaj groznega, ako me ljudje motijo pri delu.

Danes je zazvonil telefon.

"Halo! Kaj je?"

"Tukaj pisarna pogrebnega zavoda 'Lepo in pocien'."

"Kaj bi radi?"

"Pravkar smo zvedeli, da se vam je prigodila nesreča."

"S kakšnega stališča," sem vprašal raho, "z vašega ali z mojega?"

"Kaj, prosim? Ne slišim."

"Pravim: kdo vam je to povredil?"

"Ne vem. Pravkar smo dobili te poročilo; bržkone od vas. Potolažite se!"

"Zakaj?"

"Dovolite, taka izguba.... Razumem..."

"A kaj bi radi?"

"Ali dovolite, da pošljemo k vam našega zastopnika?"

"Prosim! Ako nima kakšnega opravka in ima urico prostega časa...."

"Dovolite! Naše gedo je: vse za kliente!"

"Krasno geslo."

"Kdor je imel z nami enkrat opraviti, ostane vedno naš odjemalec."

"Prav gotovo," sem pritrdil;

"lahko si mislim, da se tudi jaz ne izognem temu."

"Kaj pravite?"

"Pravim: na svrdenje!"

In je prišel...

Zastopnika pogrebnega zavoda je mogoče razločiti od navadnega človeka samo od zadaj; od spredaj je videti prav tak, kakor vsak drug človek.

Ako pa ga pogledate od zadaj, vas takoj že v oči posebna lastnost zastopnika: kovinasta zapona črna zavratnica ulaja izpod suknijne ovratnika vedno za palec više, nego se spodobi.

Včasi zastopnikova žena ali prijatelj to zapazi ter pravi: "Čakaj, da ti popravim zapono.... Le poglej, kaj ti je zlezlo ven!"

A ves trud je zaman. Kakor, Sisifovo delo, ki je valil skalo na gorovo; Sisifu se je skala vedno zopet zavalila nazaj, zastopniku pa čez eno minuto zapona vedno znova zstrela kvišku.

Karkoli je ustvarila narava, je obdarila s posebnimi, vsaki stvari lastnimi znaki, in morec je tisti, kdor bi hotel podirati ta znamenja.

Zastopnik je stopil v mojo pismo, se globoko priklonil, zabliskal s kovinasto zapono in me vzpodbodel: "Potolažite se!"

"Sedite!" sem vzpodbodel jaz njega. "Jako rad bi vam s čim posregel."

"Nas vse to čaka!" je omenil neodločno.

"Enega prej, drugega pozneje," sem dopolnil, kako se spodobi.

"Tako je," je pritrdil. "In po-vprašujemo ne, čemu je človek živel."

"Sorazmerno! Potolažite se!"

"Pre minute po izgubi so hude pozneje po človek potosi vse pozabi... Utegne naleteti na drugo, se za-jubiti — in še srečni boste. In tudi to upam, da vam vaša draga pokojnica ne odreče svojega posmrtnega soglašanja k vaši novi sreči — — —"

"No, mislim, da se ne bo zmenila za take stvari. Ravno narobe, ves čas svojega življenja me je hotela oženiti."

"No vidite, končno to ni nič takega. Sedaj ima to drugačno po-dobo, nego prej. Čeprav ste jo ljubi kot ženo, ji bo vendarle odpuščeno brez poroke."

"Zmotili ste se nekoliko," sem se žalostno nasmehnil. "Nikdar je nisem ljubil kot ženo. A bila mi je dobra teta."

"Oprostite, nisem vas razumel. Izgubil ste torej svojo dragu te-to?"

"Žalibog!"

"Je že tako! Vsi moramo tja roben človek ne vide svoji usodi. Res da je žalostno izgubiti teto, a še hujše je, izgubiti ljubljeno že-no, otroka."

"Res je," sem se nasmehnil s silno žalostjo. "Tet je dosti, žena pa samo ena."

"Kajneda?" je ozivel zastopnik. "A razloček je tudi med tetu in teto. Človek naleti včasi na teto, da je groza!"

"Imate prav — na pravo coprino," sem mu pritrdil.

"Ha, ha! Res je. A prav resnično vam povem: včasi se dogodi da je marsikateri izmed naših od jemalcev vesel, aki je šla njegova teta v krovto deželo."

"Kaj ste rekli? To je zanimivo."

"Pa še kako zanimivo! Pridel k njemu pa naročilo, no, in mu se veda reče: 'Potolažite se!' ali kaj podobnega, on pa vas nahruli: — Sami se potolažite!"

"Ha — ha — ha!"

"He — he — he! Pri nekaterih pogrebih se vse smije. Posebno, aki je bila teta bogata in je zapustila dobršen kupček denarja."

"Pomislite, moja rajnka teta je imela isto načelo: zapustila mi je štiristo tisoč."

"Oj, vi navrhane!" se je zasmehjal zastopnik ter me potkal po ramu. "Jaz pa si tu prizadevam, da bi ga potolažil. No, čestitam, četitam! S takim kapitalom se lahko vse pripravi, kakor se spodobi."

"Saj tudi je vse, kakor se spodobi!" sem pomiril zastopnika. — "Vse je v redu, in jaz, kakor vidi-te, s svojim zgledom ne delam vti-sa netužljivega sorodnika."

"He — he — he! Prijetno je delati kupčje s takimi odjemalcemi! Veste, saj tudi mi nismo bremi-sra, smo tudi ljudje... In kadar človek sili k odpetmu grobu, ali kadar si hoče razbiti glavo ob bližnjem spomeniku, je tudi nam ne-znosno težko, ko moramo to gledati."

"Svojo glavo zastavim," sem o-pomnil, "da tisti spomenik še ni izklesan, ki bi meni grozil s smrtojo."

"He — he... Dovolite, da vza-mem mero!"

"Kakšno mero?"

"Za rakev, prosim."

"Zakaj pa? Zame mero jemati je še prekmalu, za tetu pa že pre-pozeno."

"Zakaj pozno? Malenkost! Rajna gotovo leži v sosednji sobi!"

"Ne, kaj pa mislite?! Bog ne dej! Ni ja tu."

"Torej čaka v drugem stanovanju!"

"Muslim, da ni njen lastnost na kaj čekati — na karkoli."

Zastopnik je vstal, me nemirno pogledal in vprašal: "Dovolite ven-nar... Vaša teta... je vendar umrla?"

"O, prisežem vam na to."

"Treba ji bo vendar pogreba in rakve..."

"Kdo bi vam to povedal... Mislim, da se za pogreb ne zmeni do-sti, a rakve? — Nove, lepe rakve bi potrebovali! Sicer pa ne vem, kako je?"

"O, prosim! Mi imamo same no-ve rakve."

"Tudi vaša pisarna je mene mo-tila pri delu. Sicer pa vas ne ra-zumen: namesto da bi se veselili, da je pri meni vse v redu, kričite name, da tu ni mrlja... Potolažite se!"

"Nikoli več me ne bo k vam!" je zedogrnjal moško in iskal klobuk.

"O, kako si želim tega! Veste, naše koristi si preveč nasprotujejo kar je za vas slab, je za vas dobro!"

"Pasje življenje!" je zarenčal zastopnik pogrebnega zavoda, mi-nil hrbet ter po nepotrebem še enkrat, kazoč mi kovinasto zapono, ponovil: "Pasje življenje!"

"Pa vendar lepe nego smrt!" sem se modro izrazil ter ga spre-mil do vrat.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročino.

Prva številka pomeni mesec, dru-

ga dan in tretja pa leto. Zadnja

opomine in racine smo razpo-

slali za Novo leto in ker bi že

enkrat, kazoč mi kovinasto zapono,

ponovil: "Pasje življenje!"

"Pa vendar lepe nego smrt!"

sem se modro izrazil ter ga spre-mil do vrat.

tisto svojo staro razvalino zam-jašala za novo raken!"

"Dovolite, dovolite..." je ves-

zmešan dejal zastopnik ter si dr-

gnil galvo. "Pravite, da je vaša

teta umrla... Kdaj je umrla?"

"Pred tremi leti. Potolažite se!"

"Zakaj pa ste me poklicali sem-kaj?"

"Kdo vas je klical? Vaša pisar-na je sama meni pozvonila in mi ponudila, da vas pošlje sem..."

"A vi ne zadržujete pri delu..."

"Tudi vaša pisarna je mene mo-

tila pri delu. Sicer pa vas ne ra-

zumen: namesto da bi se veselili,

da je pri meni vse v redu, kričite

name, da tu ni mrlja... Potolažite se!"

"Kdo vas je klical? Vaša pisar-na je sama meni pozvonila in mi ponudila, da vas pošlje sem..."

"A vi ne zadržujete pri delu..."

"Tudi vaša pisarna je mene mo-

tila pri delu. Sicer pa vas ne ra-

zumen: namesto da bi se veselili,

da je pri meni vse v redu, kričite

name, da tu ni mrlja... Potolažite se!"

"Nikoli več me ne bo k vam!" je zedogrnjal moško in iskal klobuk.

"O, kako si želim tega! Veste,

naše koristi si preveč nasprotujejo kar je za vas slab, je za vas dobro!"

"Pasje življenje!" je zarenčal zastopnik pogrebnega zavoda, mi-nil hrbet ter po nepotrebem še enkrat, kazoč mi kovinasto zapono, ponovil: "Pasje življenje!"

"Pa vendar lepe nego smrt!"

sem se modro izrazil ter ga spre-mil do vrat.

VSAKOVRSNE STAVKE

Tudi pri izvajaju stavk v dose-

go svojih zahtev so delavci dosti-

krat zelo iznajdljivi in originalni.

Tako so v nekem avstrijskem pre-

mogokopu rudarji uspel s povsem

svovojen stavko. Prišli so redno

na delo in se dali spustiti v rov.

Tu pa ni niti eden prikel za delo, o

tudi iz rova niso marali. Sedeli so

globoko dol pod zemljo in razpravil-

i ali svojem polozaju. Kljub temu

da jim je pohajala hrana, pa-

sebno po pitna vodo, so vtrajali

in dosegli, da so bile njih zahteve

od vodstva premogovnika spreje-

te.

Pred tremi leti je neki japonski

tovarniški delavec splošil na vrh

70 metrov visokega dimnika in tam

gori ostal kar 130 ur, dokler ni

vedno tovarne zopet sprejelo v

delo

